

Sæby, hvorom der altsaa kan blive Tale, er en østlig fra N. Sundby, Syd om Hammer Bakker, over Attrup, Hjallerup, Nord om Dronninglund, over Kobbermøllen og Rugtvedgaard til Sæby — og en vestligere, Vest om Hammer Bakker, over Bak Mølle, Alstrup, Hvilsøgaard, Kjøllegaard, den ovenfor omtalte Indsænkning i Næsen og derfra i en næsten lige Retning til Sæby. Ved omtrent samme Værlængde for disse Linier er den sidstnævnte af dem, uagtet den udfordrer flere Stigninger, givet Fortrinnet, fordi den stiller sig væsentligt gunstigere med Hensyn til Passagen over de mangfoldige Kjør i den sydøstlige Deel af Bønslysfel, fordi den gaaer mere igjennem Midten af Landet, og fordi dens Stationer forudsættes at ville komme under gunstigere Betingelser end den anden Linies. Den østre Linie vilde paa sin halve Længde komme meget nær ved Stranden, og altsaa faae et lille Dpland.

Den saaledes valgte Linie tvinges af den høie Banke ved N. Sundby og af det Bakkeparti, hvorpaa Hvorup ligger, til at gjøre en betydelig Svingning bag om Lindholm By. Saa snart den har passeret Børbjerg, betinge Hvorup Mose og Hammer Bakker dens Retning. Fra Bak Mølle er Linien rettet omtrent imod Broen over Rye-Na, Syd for Hvilsøgaard, paa den gamle Hjørring Landevei, med tilbørligt Hensyn til Overgangen over flere mindre Kjørstrækninger, navnlig imellem Alstrup og Sullsted. Syd for Hvilsøgaard findes uden tvivl det bedste Overgangssted over Rye-Naens brede og dybe Kjør.

Overgangen over Næsen betinger en vis betydelig Høide. Denne kunde vesterfra vindes ved successtvt at stige op ad dens vestlige Sidekraaninger, men foruden at disse ere temmeligt sønderrevne og derfor vilde foranledige betydelige Jordarbejder, vilde man derved faae meget ugunstige Krumningsforhold.

Vest for Næsen løber parallelt med den en betydelig Lavning af større eller mindre Brede i en temmelig stor Dybde under Næsen. Man har foretrukket at gaae fra Næsen imod Vest over denne Lavning med en rigtignok temmelig betydelig Dæmning og med et Fald af 1 : 100 paa det Sted, hvor Lavningen er smaldest, og hvor dens vestlige Begrændsning har den meest passende Høide.

Herfra er Linien ført Syd om Høllum til Kjøllegaard; fra Kjøllegaard gaaer den igjennem en jævnt faldende Indsænkning ned imod Høbelstrup og derfra til Hvilsøgaard og Rye-Naen.

Forøvrigt er Terrainet imellem Hvilsøgaard og Allerup og imellem Drum og Ferslev et meget uregelmæssigt Høideparti, gjennembrudt af flere dybe og temmelig brede Dale, hvis Bund i Reglen bestaaer af dyb og blød Mosegrund og Bældgunger.

Det valgte Overgangssted i Næsen falder temmeligt jævnt ned imod Ost til de store Sletter imellem Næsen og Sæby; dog bliver et Fald af 1 : 100 paa en længere Strækning nødvendigt. Fra Næsen til Haven er Linien ført i en næsten lige Linie. Over Gaarden Haven strækker sig igjennem Terrainet i sydøstlig Retning, et Høidedrag, der har sit laveste Punkt ved denne Gaard. Paa begge Sider af dette Høidedrag har Terrainet en Slettes Character; det er gennemskåret af en Mængde Vandløb, der løbe i indskaarne Slugter, og som man derfor maa søge at overføre saa nær som muligt under rette Vinkler og paa de smalleste Steder, hvilken Betingelse opfyldes af den lige Linie fra Næsen Syd om Haven.

Imellem Volstrup og Knæverhebe er det Syd fra kommende Vandløbs Leie, meget bredt og moradsigt; man har derfor søgt en bedre Overgang imod